

U ovom radu su prikazana tri bolesnika lečena u Urgentnom centru od stanja koja nisu bila povezana sa koronarnom bolešću, a kod kojih se tokom hospitalizacije razvio akutni infarkt miokarda. Prvi bolesnik: Muškarac star 75 godina, hospitalizovan dva dana nakon pojave simptoma i znakova gastrointestinalnog krvarenja, prethodno lečen od stabilne angine pectoris primenom standardne terapije koja je podrazumevala i primenu antiagregacionih lekova. Kod bolesnika nisu registrovani simptomi karakteristični za koronarnu bolest. Trećeg dana hospitalizacije dijagnostikovao je anterolateralni infarkt miokarda bez ST elevacije uz vrednosti troponina do 18 g/l. Nakon sprovedene endoskopske dijagnostike, narednih 13 dana lečen je konzervativnom terapijom i u dobrom opštem stanju upućen na kućno lečenje.

Drugi bolesnik: Žena stara 78 godina hospitalizovana u besvesnom stanju i lečena od subarahnoidalnog krvarenja. Kod bolesnice je trećeg dana hospitalizacije dijagnostikovao anterolateralni infarkt miokarda bez ST elevacije sa vrednostima CKMB od 58 IU/l i troponina od 0.33 g/l. Nakon produženog konzervativnog lečenja kod bolesnice je devetnaestog dana hospitalizacije učinjena endovaskularna embolizacija intrakranijalne aneurizme. Zbog desnostrane hemiplegije i senzomotorne disfazije proces rehabilitacije je nastavljen specijalizovanoj ustanovi.

Treći bolesnik: Žena stara 61 godinu hospitalizovana u besvesnom stanju sa slikom teškog oblika trovanja sumpornom kiselinom. Kod bolesnice su registrovani znaci respiratorne insuficijencije, cirkulatornog kolapsa, acidoze (pH 6.87, bazni ekscs - 29.6mmol/l), a nakon sat vremena po prijemu i znaci inferolateralnog infarkta miokarda sa ST elevacijom do 0.8 mV. I pored preduzetih mera intenzivnog lečenja osam sati nakon prijema registrovan je smrtni ishod.

Ključne reči: akutni infarkt miokarda, trovanje kiselinama, moždani udar, gastrointestinalno krvarenje

36. KORELACIJA KONCENTRACIJA AUTO-ANTITELA SRECIFIČNIH ZA TIREOIDNU PEROKSIDAZU ODREĐENIH KORIŠĆENJEM DVA RADIOIMUNOLOŠKA TESTA

Vrđić O, Živančević-Simonović S, Ljiljana Dimitrijević, Stanojević M, Đukić A, Arsenijević N
Institut za patološku fiziologiju, Medicinski fakultet, Kragujevac

Institut za patološku fiziologiju, Medicinski fakultet, Univerzitet u Kragujevcu

UVOD. Određivanje koncentracije antimikro-zomalnih autoantitela (AMZA), danas identifikovanih kao autoantitela specifična za tireoidnu peroksidazu

(antiTPO At), neophodno je u dijagnostici autoimunskih bolesti štitaste žlezde, prevashodno Hashimoto tireoiditisa. Za određivanje koncentracije antiTPO At u serumima ispitanika koristi se veći broj komercijalnih dijagnostičkih testova.

CILJ. Cilj ovog rada bio je da se uporede koncentracije antiTPO At dobijene korišćenjem dva radioimunološka (RIA) testa različitih proizvođača (CIS Biointernational, Francuska i Immunotech, Češka Republika).

MATERIJAL I METODE. Ispitivanjem je obuhvaćeno 38 ispitanika. Serumi su izdvojeni centrifugiranjem na 2000obrta/min u toku 15minuta i do upotrebe čuvani na -20°C. U epruvete u kojima je određivana koncentracija antiTPO At dodata je određena količina seruma i radioaktivnim jodom obeležene tireoidne peroksidaze (I125-TPO), tako da su monoklonska antiTPO antitela prethodno vezana za *wid* epruveta bila u kompeticiji sa antiTPO antitelima iz seruma ispitanika za ograničenu količinu I125-TPO. Koncentracije antiTPO At u ispitivanim serumima dobijene su na osnovu izmerenog broja impulsa i njihovog poređenja sa krivuljom konstruisanom na osnovu standardnih koncentracija antiTPO At. Za statističku obradu rezultata korašćen je program SPSS ver.10.0.

REZULTATI. Apsolutne vrednosti koncentracija antiTPO At znatno su se razlikovale u pojedinim uzorcima, a više koncentracije antitela dobijene su korišćenjem komercijalnog kompleta firme CIS Biointernational. Važno je istaći da su i relativne vrednosti (dobijene kao količnik izmerene i gornje granične vrednosti) koncentracija antiTPO antitela izmerene CISovim RIA kompletom bile više nego vrednosti izmerene Immunotech RIA testom u gotovo svim ispitivanim uzorcima, ali da su visoke koncentracije dobijene jednim potvrđene i drugim korišćenim testom. Statističkom obradom izmerenih koncentracija antiTPO antitela ustanovljeno je postojanje direktne korelacije između dva korišćena RIA testa, sa koeficijentom slaganja $R = +0.61$.

ZAKLJUČAK. Iako pri određivanju koncentracije antiTPO antitela postoje izvesni interferirajući faktori (kao što je prisustvo tireoglobulina u "prečišćenim mikrozomima") koji otežavaju određivanje tačnih koncentracija antitela i smanjuju specifičnost testova, naši rezultati su potvrdili pouzdanost oba testa u dijagnostici autoimunskih bolesti štitaste žlezde.

Ključne reči: antiTPO At, koncentracija, RIA test, autoimunska bolest štitaste žlezde